

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIKE MISIJE U BEOGRADU

GODINA I.

BROJ 2.

SRPANJ 2001.

Ve smo se priviknuli da nam godina završava po etkom ljeta, a nova po inje po etkom rujna. Tako su nam raspore ene dužnosti, tako su nam zacrtani planovi i taj ritam školske godine naše djece, postao je i naš životni ritam. To osobito vrijedi u ovom našem iseljenikom hrvanju s vremenom. I mi smo, tako «završili» proteklu godinu, umorni želimo potražiti predah i odmoriti se, da bismo ve sada po eli razmišljati o planovima za jesen.

Osvrt na proteklo razdoblje

Osvr u i se na proteklu «godinu», u nama je «Nedjelja stranaca» u kojoj smo se opet osjetili zapostavljeni. U osobitom sje anju ostao je susret s apostolskim nuncijem mons. ddr. Squicciariniem. Njegove su rije i bile neuobi ajeno jasno izražena vjerni ka i diplomatska podrška hrvatskom bi u, nešto što nismo naviknuli

slušati od politiki (i crkvenih) mo nika na Zapadu. To nas je ugodno iznenadilo i neizmerno obradovalo. Šteta što se u osvrtanju oko podija na trgu pred crkvom nije moglo vidjeti «ljudi od zna aja», koji po nekakovom ustaljenom ritmu zaziru od priprostog puka, jer ovaj naš jednostavni, mali ovjek nije mogao potpuno razumjeti dosege ovih rije i i onoga što sv. Otac u svojim putovima inu za naš narod.

Jesen je po ela inteznivnim vjeronaukom. Ponovno oko 800 djece zguranih u malene prostore. Zauzeti rad misijskog osoblja i laika-pomo nika, ljudi entuzijasta. U pozadini jedna tužna slika o djeci koja rastu bez materinskog jezika i koja vjeronaukom jedva, mu ki svladavaju ono najminimalnije «ku e bitka» kako jezik nazva Heidegger. Najvjerojatnije e se «još na jednu» godinu produžiti nada da bi od «Hrvatskih škola» moglo nešto biti. Sve je jasnije da bi to trebalo riješiti u diplomatskim sferama, a ne puzanjem i moljakanjem malih ljudi.

Advent i Boži protekli su, zaista vjerni ki. Puna i angažirana crkva. Mnoštvo ispovijedi, lijepi blagdani, a potom bezbrojni susreti kod blagoslova obitelji. Mnogi kratki razgovori, bezbrojni dojmovi koje bi trebalo srediti i s njima ra unati u pastoralnom radu u našem iseljeništvu. Mnoge teške sudbine i tragedije; osobne i op e. Posebno boli veliki broj mladih, pametnih i bistrih obitelji s djecom koji se odlu uju ostati ovdje. U višegodišnjem odvagivanju i iš ekivanju, odlu ili su

se za sigurnost i budućnost djece. Treba li im zamjeriti? Tko još vjeruje u politika obećanja u ovo vrijeme sirotinje i poniženosti?

Korizma i Uskrs, sli ni kao i Došaše i Boži. Krcata crkva, neobi no mnogo ispovijedanja, i pod kraj Velikoga tjedna kolone prema jugu. Uskrsna je polno ka tek radi blagoslova jela napunila crkvu. Pravo stanje preostalih, pokazali su uskrsni dani.

Nakon blagdana svi smo se okrenuli prvopri esnicima i krizmanicima i njihovoj pripremi. **177 prvopri esnika i 208 krizmanika su brojke koje raduju i žaloste. Kamo sre e da je ta mladost ondje gdje su joj korjenovi. Slavija su bila lijepa i zahvalni smo jedni drugima na suradnji i brizi oko «našega», osobito i ove godine dobrom i ljudski jednostavnom biskupu iz Kotora, mons. Iliji Janji u.**

I mladi su nas pozitivno iznenadili kad smo ve po eli sumnjati u njih. Njihova uskrsna priredba i Duhovski susret u Be u znak je kojim putovima treba i i u pastoralu ove osjetljive životne dobi.

I na kraju, ljeto i domor. **Želimo svima ugodan odmor, mnoge drage susrete sa rodbinom i prijateljima. U ljetnim danima ne zaboravite na Gospodinove dane i molitvu.** Razmišljajte i pravite planove za jesen. Raduju i se s Vama odmoru pomalo eznem za rujnom i ponovnim susretima preplanulih povratnika.

Vaš fra I Ilija

Ž i v a C r k v a i ž i v i j e z i k

Hrvatske katoličke misije bile su od svojega osnutka uvari ne samo vjerskoga nego i nacionalnoga identiteta, ali istodobno i organizatori svekolike pomoći i novodoseljenim Hrvatima u europskim i inim zemljama. Tako sveobuhvatno utemeljena djelatnost pomagala je, izmeću ostaloga, o uvanju materinske riječi u vrijeme kad sustavne nastave hrvatskoga jezika - zbog poznatih na ina na koji su jugoslavenske vlasti organizirale dopunske škole - nije moglo biti.

esto je jedini dodir s hrvatskim jezikom ostvarivan u crkvi, u liturgiji i katehezi, ali i prilikom onih prisnih i neponovljivih susreta vjernika poslije bogoslužja tako tipičnih za ljude našega podneblja. Pred crkvenim vratima oživljavale su naše Zagore, Posavine, Hercegovine i Slavonije, za trenutak bi oživio stari kraj u riječi koja se jedino tu mogla bez srama i ustruavanja izgovoriti, tu gdje je naš uvijek bio svoj sa svojim. Za naraštaje rođene u tu inu to, naravno, može značiti i zna i samo zvuke staroga kraja, ali je potpuno nedovoljno za sustavno usvajanje hrvatskoga jezika. Zato bismo otkrivali da je nova Hrvatska organizirati dopunske škole za svu hrvatsku djecu u svim gradovima i državnim središtima gdje je Hrvata veliki broj. Pada nam odmah na um usporedba s Bosnom, koja je npr. u svim većim švedskim gradovima, kamo su bosanski državljani u ogromnom broju odselili kad je počeo rat u BiH, otvorila ne samo škole nego i vrtiće s nastavom na bosanskom (bošnjačkom) jeziku. Da i ne govorimo o velikom broju švedsko-bosanskih rječnika koji su vrlo žurno izrađeni i tiskani.

Nasuprot tomu u Beču, gdje je broj Hrvata iznimno velik (oko 30,000), gdje na župni vjeronauk pri Misiji kao pripremu za sakramente Prve sv. pričesti i Svete potvrde dolazi oko 800 djece, a isto toliki broj ih odlazi u austrijske župe, nema ni jednoga sata dopunske nastave hrvatskoga jezika, kulture i povijesti. Taj se nedostatak već sada otkriva u nepoznavanju hrvatskoga jezika kod velikoga broja djece. Kako djeca idu u austrijske škole, jezik obrazovanja i svakodnevne komunikacije je njemački, djeca se teško odlučuju za dvojezičnost, što znači da i u roditeljski dom prenose naviku komunikacije na stranom jeziku. Onda se njemački koristi i za «kućne razgovore», pa i za razgovore s ostalim Hrvatima, čak i nakon hrvatske Mise. Kratko vrijeme što ga provode u kućama s prezaposlenim roditeljima, umornim od borbe s uvjetima rada u inozemstvu, ukoliko i govore hrvatski, čine to u dijalektu ili mjesnom govoru. Nikomu ne treba pojašnjavati koliko je to različito od standardnoga hrvatskoga jezika i koliko se najnovije mijene prisutne u hrvatskom standardu tu uopće ne registriraju.

Djeci je potrebno sustavno učenje jezika, čitanje izabranih klasika i suvremenih hrvatskih pisaca, praćenje suvremenoga tiska i, što je najvažnije, dobar udžbenik na hrvatskom jeziku. Svega su toga hrvatska djeca u Beču lišena. Zato se i moglo dogoditi da na vjeronauku (na hrvatskom jeziku) pri Hrvatskoj

katoličkoj misiji u Beču vjeroučitelj vodi s vjeroučenicima III. razreda sljedeći dijalog. *Danas ćemo govoriti o pripremi za Uskrs, o vremenu posta, molitve i odricanja. Kako se naziva to razdoblje? Fastenzeit, odgovaraju u enički. Da, tako se naziva na njemačkom, ali kako se to kaže na hrvatskom? Svi šute. To se naziva korizma, jeste li čuli za tu riječ? Opet muk. Poslije dužeg šutnje javlja se jedan dječak i objašnjava: - Ja sam uo, moj brat ove godine i ja na korizmu. Dječak je otkriva da je pomiješao dvije riječi: **krizma** i **korizma**, što je najopasniji znak nepoznavanja jezika. A da djeca i ne razumiju u čemu je pogreška, ili da ne uoavaju da je uopće riječ o pogrešci, svjedoči izobiljan izraz lica; nisu se, naime, smijali tomu što je njihov suučitelj rekao.*

Pitamo se onda kako će taj dječak jednoga dana i na kojem jeziku razgovarati sa svojom djecom, hoće li ih poslati na vjeronauk u Hrvatsku katoličku misiju ili će biti lakše da dijete uči u njemačkoj župi, da se ne «muči» s nepoznatim hrvatskim nazivljem, te konačno što će za 10-20 godina značiti hrvatskoj djeci, mladeži i njihovim roditeljima Hrvatska katolička misija i hrvatski jezik. Neće li to postati dio folklor, pa kao što upisujemo djecu u razne klubove da bi naučila svirati tamburice, plesati prigorske plesove ili pjevati pučke napjeve, poslati ih da slušaju Sv. misu na hrvatskom, a djeca će se moliti Bogu, vrlo vjerojatno, na njemačkom, jer hrvatsko bogoslužje ne razumiju. Otprilike onako kako je rekao jedan proučatelj hrvatske nastave u dijaspori: «Svi znaju pjevati *Kad se Cigo zaželi pe enih kola a...*, ali nitko ne govori hrvatski.»

Problem je i jezikoslovni, i kulturni, i socijalni, i ako hoćete politički, ali i pitanje gdje će biti svoji, gdje će govoriti svojim jezikom, gdje će proživljavati ma i one male, nedjeljne «odjeke» domovine ako ne budemo vezani i u Crkvi i u obitelji i u misijskoj zajednici onim što nam je svima zajedničko svojim hrvatskim jezikom. Voditelj Misije uvijek će nastojati da drži na okupu živu Crkvu, pomažući joj i u duhovnim i u materijalnim poteškoćama i potrebama, ali tko će se pobrinuti za živu riječ, hoće li voditelj Misije biti u tom poslu sâm i hoće li ga, konačno, itko čuti u plimi zvukova jezika strane sredine. Tko bi mogao pomoći da *živa hrvatska Crkva u Beču* dobro upozna svoju povijest i kulturu na onom živom jeziku na kojem se od 17. stoljeća, od Kašićeva *Rituala rimskoga*, sve do danas jednako moli *O naš?* Nije li već zbog toga taj naš jezik *horvatski* zaslužio da bude posredovan i onim svojim građanima koje su životni i ratni putovi odveli izvan domovine, upravo u onaj Beč od kojega smo uspjeli dobiti dopuštenje još 1843. da u svom Saboru govorimo svojim hrvatskim jezikom. O tome bi trebalo poučiti biranim hrvatskim jezikom hrvatsku djecu u Beču.

Život u našoj misiji

SJEDNICA ŽPV-a HKM Be

23. travnja susrelo se cijelo ŽPV naše Misije na svoju proljetnu sjednicu. Glavne točke njegova zasjedanja bile su 1. pastoral obitelji i 2. pastoral mladih. Na sjednici je detaljno prorađena problematika tih dviju grupa i iseljeni kog pastora. Doneseni su jasni i praktični zaključci i pozvani odnosi ŽPV-a za obitelji mlade da se uključe u daljnju doradu i provedbu zadanih zaključaka. Na sjednici se raspravljalo i o ministrantima, pjevačkim zborovima liturgijskim i ima i prakaraturima. Saslušano je i izvješće inž. Budiše, dopredsjednika ŽPV-a, o susretu s nika ŽPV-a Hrvatske franjevačke provincije sv. Irila i Metoda u Samoboru. I ovaj susret s nika ŽPV-a pokazao je kolika su pitanja otvorena i koliko je polje zajedničkog rada i suradnje. Protekla je u vrlo otvorenom ozračju s iskrenom željom za suradnju oko dobra vjernika naše Misije za koju se više ljudi osjećaju zaduženima. Pokrenuli smo i inicijativu o zajedničkom susretu članova ŽPV-a iz svih naših misija u Austriji zajedno sa svim hrvatskim dušobrižnicima u Austriji. Dogovoren je susret u Puchbergu kod Linza od 10.-12. 09.

SJEDNICA ODBORA ZA LITURGIJU ŽPV-a MINISTRANTSKI SASTANCI

2. svibnja sastao se Odbor za liturgiju našeg ŽPV-a. Zadatak Odbora bile su zadane odredbe ŽPV-a od 23. 04. 2001. Za predsjednika odbora predložen je gosp. Zlatko Perić. Odbor je raspravljao o: radu s ministrantima, liturgijskim i ima, prakaraturima, pjevačkim zborovima i djelateljima pri estu. Određeno je da voditelji liturgijskih i ima budu Mirjana Dramac i Tamara Lubar. Voditeljica pjevačkih zborova je s. Mira B. Voditelji prakaratura su: F. Ilić -Marković, J. Andrić, D. Jerković i M. Orić. Voditelj i koordinator djelatelja pri estu je I. Baotić. Glavna tema su bili ministranti i tu su doneseni slijedeći zaključci: Brigu o 50-tak ministrantima u Misiji vodit će dvojica članova ŽPV-a gosp. M. Nikić i D. Jerković. Za ministrantskog voditelja (predsjednika) izabran je dugogodišnji ministrant Mario Marić. Vrlo detaljno se raspravljalo o radu s ministrantima. Razrađeno je plan daljnjega rada. Kao rezultat ove rasprave i odluka odbora, održani su 13. i 20. svibnja ministrantski susreti na kojima su ostvareni zadaci ŽPV-a i Odbora za liturgiju.

BRIGA ZA STARIJE

I OKUPLJANJE FSR-a

(Franjevački svjetovni red)

Pokrenuta inicijativa ŽPV-a i Odbora za pastoral obitelji urodila je vrlo brzo plodom. Već tri puta u ovo kratko vrijeme susreli su se u župnoj dvorani naši «Tre oreći» i naši seniori. Voditelji brige o njima su L.J. i M. Orić uz pomoć M. Slatić. Uz razgovor, druženje, predavanja religiozne filmove započeli smo s okupljanjem i ovih članova naše župne zajednice kojima je ovo druženje, možda, najpotrebnije. Voljeli bismo da i ova grupa predvođena članovima FSR-a doprinese brizi za starije, nemoćne i osamljene osobe u našoj zajednici.

KULTURNE TRIBINE

24. Ožujak

održana je u župnoj dvorani tribina na kojoj su predstavljene dvije izuzetno vrijedne knjige o bosanskim franjevcima: "Ivan Franjo Jukić" dr. Marka Lukende i "Hrvatski jezik i franjevci Bosne Srebrene" prof. dr. Ive Pranjkovića. Na dobro posjećenoj i zanimljivoj tribini sudjelovali su i sami autori knjiga.

KARITAS I BRIGA O SIROMAŠNIMA, BOLESNIMA I OBNOVI CRKAVA

I ove godine smo pomogli desetak župa i samostana u izgradnji porušениh crkava. Jednako tako pomogli smo tridesetak pojedinaca koji su se našli u potrebama (desetak operacija, lijekovi, proteza, siromaštvo, pomoć u izgradnji kuće). Najavili smo i jednu dvogodišnju akciju stalne pomoći i prognanim Hrvatima iz Posavine u župama Hrvatska Kostajnica i Dvor na Uni. Pomoć ćemo ciljano desetak obitelji financijskom i materijalnom pomoć u odjeću, obući, posuđu, alatu, školskom priboru i hrani. U tu svrhu je formirana karitativna grupa u Misiji koja je već počela s prikupljanjem i sortiranjem sakupljene robe. Voljeli bi da mnogi podrže ovu akciju! Bilo bi nam drago kad bi se javili dobri ljudi koji bi sami kao obitelj ili grupa željeli sami preuzeti brigu o jednoj siromašnoj obitelji. Ovoga ljeta osobno posjetiti župnika u Hrv. Kostajnici radi uzimanja što detaljnijih podataka. Oni koji žele podržati ovu akciju mogu donijeti spomenutu robu u linovani priloge i ostaviti u župnom uredu ili uplatiti na konto:

Kroatische kath. Mission, 1010 Wien, Schulhof 1;
Bank Austria, Konto Nr 104-131-147/01, BLZ. 12000.

208 krizmanika, od toga 7 odraslih, primilo je u subotu 9. lipnja u 17 sati i u nedjelju, 10. lipnja u 11 sati sakrament sv. Potvrde. I ove godine je to u inio mons. Ilija Janji, biskup iz Kotora. U dva lijepa slavlja oboga ena je naša vjerni ka zajednica novom jakom grupom mladih vjernika. U ugodnom, gotovo obiteljskom, ozra ju tekla su sama slavlja. Slavlje su uljepšali, ve tradicionalno, mladi iz folkloru «Anno 93» koji su poslije slavlja u crkvi okupili mnoštvo na trgu pred crkvom, i uklju ili ga zajedno s biskupom uz glazbu u kolo.

IZ ŽIVOTA MLADIH NAŠE MISIJE

Od uskrsnog broja "Naše rije i" život naše zajednice mladih obilježila su tri osobita doga anja: **1. Uskrсни igrokaz; 2. Izlet na Donauinsel (1.svibanj); 3. Duhovski susret mladih iz naših misija u Austriji (3.i4. lipnja u Be u).**

Kada bi smo vam željeli sve detaljno opisati i slikama do arati bilo bi nam potrebno itavo jedno izdanje ovog lista. No, pokušat emo to sažeti u nekoliko natuknica.

Uskrсни igrokaz

Ako ste na Mladi Uskrs bili u našoj Misiji na nekoj od misa na kojima se taj igrokaz izvodio onda vam ne trebamo puno govoriti. Kao što su onoga uskrsnoga jutra u Jeruzalemu žene bile prvi svjedoci da je Isus uskrsnuo i ubrzo posvuda razglasile tu radosnu vijest, tako je i na ovogodišnji Mladi Uskrs skupina

naših djevojaka odli nim tekstom igrokaza i svojom briljantnom glumom u svima nama oživjela taj veli anstveni doga aj naše vjere.

U središtu pozornosti bile su dvije majke: Judina i Isusova. I jednu i

drugu zadesila je sli na sudbina: gubitak vlastitog sina. Ali, dok Judina majka ne mari osobito za Isusovu smrt i spremna je ak, zaslijepljena bogatim darovima, lažno svjedo iti da nije uskrsnuo nego da je ukraden iz groba, Isusova majka nadilazi svoju bol i hrabri Judinu majku koja se želi ubiti od žalosti kada uje da joj se sin ubio kao izdajica. Marijina vjera u Božju dobrotu i milosr e vra a joj snagu da svoj život prihvati kao žrtvu i zadovoljštinu za svoga sina. Snagu i radost života donose i žene koje svjedo e da su našle prazan Isusov grob i da su im an eli rekli da Isus nije mrtav nego da je uskrsnuo.

Teško je - a možda nije ni potrebno - re i zašto su toliki zaplakali na toj predstavi. Jedno je ipak sigurno: svatko od nas osjetio je ljubav i snagu One koju litanije lauretanske nazivaju «utjeha žalosnih»; svatko je osjetio da više ni nad im ne treba o ajavati pa ak ni nad samom smr u jer je i ona pobije-ena, Život je pobijedio.

Radost i snaga poruke ove predstave bila je tako snažna da smo imali potrebu da je i dalje širimo. Tako smo pošli na malu turneju po našim misijama. Najprije smo jedne nedjelje nastupali u Linzu. zatim Welsu (gdje smo proveli prelijepo popodne u društvu

tamošnjih mladih bogato ugoš eni od dviju obitelji) i Feklabrunnu, a onda ponovno jedne nedjelje u St. Pöltenu. Bila su to nezaboravna iskustva ispunjena suzama dirnutosti u nama i

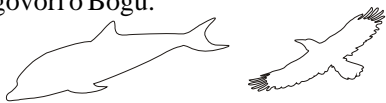

Nakon predstave u Welsu narodu, djelomi nom tremom nastupa i obiljem radosti što se esto prelijevala u smjeh i najrazli itije pjesme. Bili smo pozvani i u Klagenfurt, ali uskrsno vrijeme je bilo na izmaku a pred nama je bio duhovski susret mladih u našoj Misiji za koji se valjalo pripremiti. No, prije nego što vam po nemo pri ati o njemu ne prepustimo zaboravu još jedan doga aj, koji nam je ujedno poslužio kao organizacijski ispit za ovaj susret, a to je:

:Izlet na Donauinsel 1. svibnja

Ideja je došla u zadnji as. Ali kada je u pitanju slavlje uvijek smo spremni i složni, pa makar to bilo i slavlje «praznika rada» premda se dobar dio nas još nije okušao u pravome radu. A zapravo malo tko je i mislio na praznik rada (osim možda nekolicine koja je to doslovno shvatila i nije se dala uznemirivati nikakvim poslom).

Za nas je to bio više praznik novog bu enja života. Prolje e je stiglo. Sunce kojega je nebo toga dana obilno darivalo, topli proljetni povjetarac i Dunav što mirno i dostojanstveno te e zagrljen probu enim zelenilom svojih obala budili su u nama život uspavan dugim zimskim no ima i zatvorenoš u u etiri zida me u kojima se nalazi uto ište od hladno e. Zar treba više razloga da se zapo ne s igrom pjesmom i druženjem koje je potrajalo do kasno u no , kada je ovaj krajolik postao nova arolija? Nismo istina imali nekih razgovora iz života ili vjere, ali sve oko nas i u nama slavilo je pobjedu života i njegovu ljepotu. Priroda u nama i oko nas uvijek je otvorena knjiga koja govori o Bogu.

Duhovski susret mladih

I tko bi mogao i posumnjati da e mjesec dana kasnije (mjesec dana bliže ljetu a dalje od zime), to nije 3. i 4. Lipnja vrijeme biti sli nije zimskome nego ljetnome i tako o mesti naš program koji se dobrim dijelom trebao odvijati u prirodi. Ali nije ni u tome sve tako crno. Možda je takvo vrijeme pomoglo da neki od onih koji su došli sa strane lakše odole izazovu Be a i

tako bezbolnije nau imo da ovaj veliki i privla ni grad nije pogodan za susrete u kojima bi smo se mogli dobro upoznati i provesti što više lijepih trenutaka zajedno. Isto tako molitveno

meditativnu ve er koju smo imali u crkvi u nedjelju nave er okupljeni u nekoliko krugova oko oltara teško bi bilo tako lijepo doživjeti bez mira i veli anstvenog ugo aja koji pruža diskretno i maštovito osvjetljen sakralni prostor. U nedjelju popodne imali smo kviz sa vjerskim, kulturnim ali i šaljivim sadržajima. Na duhovski ponedjeljak gledali smo jedan kratki film, a zatim radili po grupama na teme: što vjera meni zna i za moj život, na koje na ine ona konkretno utje e na moj život te praznovjerje u mojoj životnoj sredini i u mome životu.

Susret je sve u svemu prošao dobro, a mi smo iz njega izašli bogatiji za još jedno iskustvo susreta mladih koje e nam pomo i da novi susret koji e biti 14. - 16.IX. ove godine u Gallneu-kirchen bude još bolji.

Nakon ljetnih praznika naša zajednica mladih po inje s redovitim okupljanjima od 04.09.ove godine svakog utorka u 19.00. Bit e nam drago ako nekoga od onih koji su ove i prošle godine primili svetu krizmu, ali i druge mlade, Duh Sveti uspije nadahnuti da svoju vjeru još više produbljuju i u radosti dijele zajedno s nama.

**Mir i dobro!
Franjeva ka
mladež**

Bra ni drug - moj bližnji

Nedavno itam da je svaki drugi brak u Be u rastavljen. Nevjerojatno, ali nažalost istinito. Pa se sjetim ono dvoje staraca koji su 64 godine bili u braku. I kad je baka nakon duge bolesti umrla, djed, koji je cijelo vrijeme bio uz nju, umro je nakon tri dana.

Brak nam mora biti nešto sveto i svakoga dana iznova se moramo za njega boriti. Kada dvoje ljudi stupa u brak, parihva aju jedno drugo i postaju jedno drugom bližnji. Bliskost bra nih drugova izražava se na mnogo na ina: zajedno žive, dijele stan, stol i postelju, iskazuju nježnost i suživljuju se toliko da jedno drugome lako odgonetnu osje aje i ak itaju misli. U taj sadržaj bliskosti krš anski bra ni drugovi smještaju i svoj krš anski poziv na ljubav prema bližnjemu.

Danas nije baš rijetko uti izjavu: "Svatko je sam sebi bližnji." Životno iskustvo pokazuje da ljubav prema bližnjemu nije nešto samo po sebi razumljivo, jer nije tako jednostavno ne zadržati samoga sebe u središtu vlastitog života i graditi udvoje zajedni ko središte. Stoga se ni u braku ljubav prema bližnjemu ne ostavaruje sama od sebe. Valja je graditi pažljivo, zalažu i se da potrebe drugoga postanu jednako važne kao i vlastite. Tome se redovito protivi vlastita sebeljubnost pa treba istinski nastojati dok se ne stigne do navike da se radost drugoga smatra vlastitom radoš u, a problem drugoga vlastitim problemom.

Brak je životna stvarnost koja omogu uje da netko barem jednom ovjeku postane uistinu bližnji. Kad muž i žena prestanu biti jedno drugome bližnji, ostaju samo stranci i tu inci. To je stanje kad muž i žena ostaju sami, gube i jedno drugo, ali se susre u s vlastitom nesposobnoš u da budu jedno drugome bitni i vrijedni.

Krš anin gleda na brak prije svega kao na novu stvarnost u kojoj je dvoje ljudi pozvano da budu jedno, jedno drugom bližnji. Brak može biti škola ljubavi prema bližnjemu i preduvjet da dvoje u iskustvu ljubavi jedno prema drugome prihvate i druge ljude kao svoje bližnje.

Anica Krtali

Prva sjednica odbora za pastoral obitelji

U ponedjeljak 30. travnja 2001. god. u 20.00 sati održali smo 1. Sjednicu odbora za pastoral obitelji. Na sjednici je za predsjednicu izabrana Anica Krtali , a za tajnicu Nada Sopek. Ostali članovi odbora su: Ana Dramac, Ivica i Marica Matijevi , Zlatko Per i , Vlado amba, Marko i Ljilja ori , Marija Slati , An elka Krolo, Tadija i Janja Cakari .

Na slijede im podru jima emo pokušati djelovati:

- Promicanje obiteljskog pastorala
- Obiteljski susreti, seminari, hodo aš a i izleti
- Zaru ni ki te ajevi pripreve za brak
- Odgoj djece
- Obitelj u crkvi i društvu
- Uloga žene u obitelji i crkvi
- Obitelj u krizi - savjeti i pomo
- Pastoral starijih i bolesnih osoba
- Suradnja unutar ŽPV-a i međumisijaska u Austriji i domovini

Obitelj je zajednica koja uvijek ima za cilj sakupiti svoje članove. Zada a obiteljskog života je: pokušati živjeti u ljubavi i miru, kako unutar obitelji, tako i prema okolini. Sve vas iskereno pozivamo na aktivnu suradnju. Rado emo prihvatiti vaše ideje i kritike, tako da naš rad bude što uspješniji na korist svima nama.

Nada Sopek

Župsko pastoralno vije e (ŽPV) hrvatske katoli ke misije u Be u

ŽPV naše misije održalo je 23. travnja 2001. godine svoju 2. sjednicu. Teržište rada na ovoj sjednici, pored molitve, pozdrava, usvajanja zapisnika i godišnjeg izvješ a, bilo je usmjereno prema pastoralu mladih, pastoralu obitelji, te radu sa starijim osobama. Sjednici nazo ni članovi ŽPV složili su se s injenicom: da je rad s mladima, s obitelji i sa starijim osobama, prije svega pastoralno djelovanje u posljednje vrijeme ne zadovoljavaju e i da bi trebalo poduzeti odre ene aktivnosti. Zaklju eno je odmah krenuti s aktivnim radom Odbora za obiteljski pastoral i Odbora za liturgiju i evangelizaciju.

Sukladno tim zaklju cima ŽPV je ve u ponedjeljak, 30. travnja 2001. godine održalo 1. sjednicu Odbora za obiteljski pastoral. Na sjednici je izabrano predsjedništvo i dogovoren je na in budu eg rada. Odbor za obiteljski pastoral je jasno odredio zadatke svog djelovanja: 1. promicanje pastoralne brige za obitelj u misiji; 2. pripremati, organizirati i izvoditi aktivnosti obiteljskog pastorala; 3. sprovoditi priprevu za krš anski brak; 4. sura ivati s mladim obiteljima; 5. uspostaviti franjeva ki svjetovni red (FSR) i uklju iti ga u pastoral starijih osoba; 6. poboljšati unutarnju i vanjsku suradnju, itd.

Jednu od aktivnosti obiteljskog pastorala predstavlja briga za starije osobe i pokretanje susreta starijih osoba u našoj misiji. Prve aktivnosti oko organizacije i pokretanja ovih aktivnosti preuzli su gospo a i gospodin ori . Daljnja aktivnost vezanu uz poboljšanje rada naše misije, te zblizavanjem i povezivanjem naših vjernika predstavlja rad Odbora za liturgiju i evangelizaciju. Prva sjednica je održana u srijedu, 2. svibnja 2001. godine. Dogovorn je na in rada, odre eni ciljevi i zadaci, te podjeljene uloge članovima ovog Odbora.

O ekujemo da e, uz Božju pomo i blagoslov, novozapo eti rad donijeti vidljive plodove i još više zbliziti vjernike naše Misije. Svakako da sav napor i trud ne e dati velike rezultate ukoliko se svi mi, članovi naše crkvene zajednice, aktivno ne uklju imo u rad misije, na onom polju gdje smatramo da možemo biti korisni i gdje svojim zalaganjem i pomo i možemo doprinjeti boljem radu i uspjehu. Stoga Vas sve najiskrenije pozivamo na istinsku suradnju za dobrobit naše Misije i cijele krš anske zajednice.

Mir i dobro

Ivica Budiša
Dopredsjednik ŽPV

OBAVIJESTI HRVATSKE KATOLIKE MISIJE

LJETNI RASPORED UREDOVNOG VREMENA (02. 07. - 31. 08.)

Ponedjeljak - petak: 10.00 - 12.00 sati
Utorak i petak : 16.30 - 18.00 sati

RASPORED MISNIH SLAVLJA U SRPNJU I KOLOVOZU

Nedjeljom: 9.00, 11.00 i 18.00 sati
Radnim danom: 7.00 sati
Subotom: 7.00, 16.00 (Misa krštenja)
i 18.00 h

POSEBNA SLAVLJA U SRPNJU I KOLOVOZU

06. 07. prvi petak: sv. Misa u 18.00 sati ;
20. 07. sv. Ilija prorok: sv. Misa u 18.00 sati
26. 07. sv. Ana: 18.00 sati sv. Misa za
trudnice i mlade majke
02. 08. Gospa od anđela, Porcijunkula:
18.00 sati sv Misa;
03. 08. prvi petak: sv. Misa u 18.00 sati ;
12. - 14. 08. trodnevnica uoči Vel. Gospe:
sv. Mise u 18.00 sati;
15. 08. VELIKA GOSPA: sv. Mise: 9.00,
11.00 i 18.00 sati.

ZARUČNI KITEŠI ZA BRAK

17. - 27. 09. 2001. ponedjeljkom i četvrtkom
od 20.00 do 21.00 sati
Prijava 17. 09. u 20.00 sati
kod prvog susreta u "Centru"

UPIS DJECE U VJERONAUČNI GODINU 2001 - 2002.

Subota, 15. 09. u 14.00 sati; upis djece na
vjeronauku u crkvi
Nedjelja, 16. 09. 9.00 sati sv. Misa za
vjeroučbenike i početak vjeronauka.

NEDJELJA STRANACA "SONNTAG DER VÖLKER"

10.15 sati zajedničko Euharistijsko slavlje u
bečkoj katedrali;
- poslije agape i druženje u dvorištu
biskupske palače (Stefanspl. 7).

SUSRET MLADIH U GALLNEUKIRCHEN-u (Schloß Riedegg):

14. - 16. rujna : tradicionalni susreti hrvatske
mladeži u Austriji.

SASTANAK ŽPV HKM-BE (JESENSKI SASTANAK)

Ponedjeljak, 1. 10. u 19.00 sati u "Centru".

MISNA SLAVLJA PO FILIJALAMA

kroz srpanj i kolovoz
ne slavimo sv. Misa na filijalama;
od 01. rujna sv. Mise po filijalama prema
dosadašnjim rasporedima.

JESENSKI SUSRET MLADIH («FRAMA») 04. 09. u 19.30 sati;

PROBE PJEVA KIH ZBOROVA

dječji zbor: 15. 09. (subota) u 14.30 sati
župni zbor: 13. 09. (četvrtak) u 19.30 sati

BIBLIJSKA GRUPA:

Petak, 14. 09. u 19.00 sati.

NAŠI TELEFONI:

01/ 533 83 94 ; 533 81 36 ;
Fax 01/ 533 30 19

Ugodano ljeto i sretan povratak
žele vam sve enice, naše sestre,
Župsko pastoralno vijeće i
uredništvo "Naše riječi".

Impressum: uređuje i odgovara:
Hrvatska katolička misija, Am Hof, 1010 Wien, Schulhof 1.
Fra Ilija Vrdoljak, voditelj, Tel.: 01/533 81 36, Fax: 01/533 30 19.
Tehnička obrada: mr. Rudolf Mijo - Birin, Lektura: dr. Marko Lukenda

PRVA PRI EST U NAŠOJ MISIJI 2001.

Vjeronau ne grupe sestre Augustine

Vjeronau na grupa sestre Zvonimire

Martina, Ivka i Valentin sa fra Mijom

U nedjelju, 27. svibnja imali smo slavlje Prve pri esti za 177 ovogodišnjih prvopri esnika. Djecu drugog razreda su tijekom protekle školske godine pripremala 5 grupa naše asne sestre: Zvonimira, Augustina, Mira te malu grupu u Raasdorfu fra Mijo. U pripremi za Prvu pri est uveli smo i ove godine dvije sv. Mise (nedjeljom poslije podne) za prvopri esnike i njihove roditelje u kojima smo pokušali djeci što jasnije protuma iti euharistijsko slavlje i njih još bolje pripremiti za samu sve anost. I ove su godine nastupili mnogi prvopri esnici s recitacijama, itanjima, ritmikom, prinosom darova uz podršku dje jeg pjeva kog zbora naše misije.

Vjeronau ne grupe sestre Mire